

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija

Broj predmeta: KV.5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 26.04.2006.

Izveštaj: FHP, Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Neđe Mladenovića

Svedok je prvo radio kao limar, zatim je završio fakultet političkih nauka i od 1987. godine je bio direktor Komunalne organizacije u Zvorniku. Neposredno pre sukoba u Zvorniku otišao je u Šabac i tamo živeo. U Šapcu se zadržao sedam-osam dana i onda ga je brat pozvao da se vrati u Zvornik. Kada je došao u Zvornik prvo je otišao u Karakaj u fabriku Alhos gde je bio smešten Krizni štab. U to vreme baš se održavao sastanak Kriznog štaba, tu je video Branu Grujića i još neke članove Kriznog štaba. Tu je bio i jedan pripadnik Arkanovih jedinica koje su osvojile Zvornik. Svedoka su postavili za direktora komunalnog preduzeća i on je odmah počeo da čisti grad. Dosta vozila je bilo ukradeno, dosta onesposobljeno tako da je jedva uspeo da sakupi radnike i da počne sa čišćenjem grada.

Formiranje Komisije za asanaciju

Neposredno po dolasku svedoka u Zvornik formirana je Komisija za asanaciju, koja se sastojala od sedam članova. Predsednik komisije je bio Kosta Erić, a njegov zamenik svedok Mladenović. Njihov zadatak je bio da organizuju prikupljanje leševa, da obezbede njihovu identifikaciju i sahranu. Prva tri-četiri dana bilo je ubijeno 16 Muslimana. Svi su oni ubijeni iz vatrenog oružja, svi su imali prostrelne rane. Leševi su sakupljeni i nakon što bi lekari izvršili spoljašnji pregled leša, sahranjivani su. Muslimani su sahranjivani u plastičnim vrećama sa rajsferšlusom, a Srbi u sanducima. Nekoliko puta je dolazio doktor Zoran Stanković iz Beograda koji je vršio spoljašnji pregled leševa, a ponekad su dolazili doktori sa Medicinskog fakulteta. Leševi su bili smešteni u *Alhosu* i u *Gerinoj mesari*. Muslimani su sahranjivani na grobljima Kazambaša, Musići, Šahbegovići i Glumina. Sanduke su kupovali u Ljuboviji, a vreće su dobijali besplatno. Rovokopač je iskopao jednu veliku raku i onda su leševi poredani jedan do drugog. Za koga su znali ime stavili su ime, a za nepoznate broj.

Svedok zna da je u Drinjači, u kojoj je on rođen, pobijeno oko 80 Muslimana i to prvih desetak dana od početka rata u Zvorniku (u prvoj polovini aprila). U periodu april-jun kroz *Gerinu mesaru* prošlo je 400-500 leševa Bošnjaka. Pored leševa iz Gerine mesare bilo je i 100 leševa iz Drinjače i oko dvesta leševa u *Alhosu*, tako da je ukupno sahranjeno oko 800 Bošnjaka.

Logori u Čelopeku, na Ekonomiji i Ciglani

Svedok kaže da ništa ne zna o logoru u Čelopeku, na *Ekonomiji* i na *Ciglani*. Kaže da je veći broj Bošnjaka ubijen u Tehničko-školskom centru. Kosta Erić mu je rekao da ima dosta leševa u *Gerinoj mesari*, ali ne zna da li su oni dovezeni iz Čelopeka. Poznavao je dobro Marka Pavlovića, znao je da je on bio neki komandant u TO Zvornik i izdavao je propusnice. On je lično od njega dobijao propusnice, a ponekad bi ga prevario govoreći kako mu je propusnica potrebna da bi išao za pogrebnu opremu u Ljuboviju. Inače, sve vreme dok je radio kao direktor komunalnog u Zvorniku, stanovao je u Šapcu.

Svedoku je poznato da su u Zvorniku u periodu april–jun delovale mnoge vojne formacije na čelu sa nekim Pivarskim, Niškim, zatim *Žute ose*, *Beli orlovi* itd.

Nikada nije bio prisutan kada je doktor Stanković vršio pregled leševa. Kaže da je sa doktorom Stankovićem dok je pregledao leševe u *Gerinoj mesari* bio jednom Kosta Erić i da je Stanković tu pregledao 300–400 leševa. Navodi da je, nakon što su ti leševi sahranjeni, saznao da su bili prebačeni iz Doma kulture u Čelopeku i Tehničko-školskog centra u Karakaju u *Gerinu mesaru*. To je čuo naknadno i ne zna na koji način su ti ljudi ubijeni i ko je leševe prevezao u *Gerinu mesaru*.

Fond za humanitarno pravo